

[Foss.]

Jeg skal ikke forlænge debatten, for jeg forstår jo, at den højtærede minister har accepteret det resultat, man har nået i folketinget, og jeg forstår på den ærede ordfører for socialdemokratiet (Henry Hansen), at man ikke ønsker en videre behandling af sagen, men er villig til at lade lovforslaget gå igennem i den form, det har fået. Jeg vil jo mene, at havde vi haft lidt mere tid til rådighed, ville det have været naturligt, at sagen var kommet i et udvalg, ikke mindst på grund af den sidste henvedelse, vi har fået om spørgsmålet om ejendomskommissionærer. Men et navn, en betegnelse, betyder selvfølgelig ikke så meget, og noget vil der jo være opnået ved denne lovændring, nemlig at der er kommet mere orden i tingene. Jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for lovforslaget, men havde egentlig gerne set, at det havde fået en lidt grundigere behandling.

Axel Christensen: Det lovforslag, der her foreligger til behandling, kan vi fra mit partis side give vor tilslutning. Vi betragter det foreliggende lovforslag som en væsentlig forbedring på flere områder i forhold til den bestående ordning, idet nyordningen lægger vægt på at sikre dem, der ønsker en virkelig sagkyndig medvirken ved salg af ejendomme og erhvervsvirksomheder, og vi kan derfor tiltræde lovforslaget i den foreliggende form.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg håber, at lovændringen vil vise sig at have en heldig virkning dels med hensyn til en sanering af ejendomshandlererhvervet, dels og især med hensyn til den betjening, det handlende publikum får. Det er ikke blevet det, jeg ønskede. Det er muligt, at man ved en grundigere behandling i det høje ting kunne være kommet til et andet og bedre resultat, men det er vel meget tvivlsomt, således som de foreliggende politiske forhold er. Jeg skal derfor indskrænke mig til at takke for de ærede ordføreres venlige udtalelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af 11. april 1916 (Udvidelse af antallet af dommere i landsretterne; forhøjelse af godtgørelser til vidner, nævninger m. fl.).

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1657).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministoren (Busch-Jensen): Det foreliggende lovforslags bestemmelser falder i to grupper. Dels omhandler det en udvidelse af antallet af faste dommere i landsretterne, dels en forhøjelse af de godtgørelser, der betales til nævninger, domsmænd, vidner og andre.

Den foreslåede ændring i § 1 til retsplejelovens § 4 går ud på at forhøje de faste dommers antal i Østre Landsret fra 23 til 26 og i Vestre Landsret fra 14 til 16. Denne udvidelse er begrundet i den stadige vækst i antallet af ordinære domssager ved landsretterne, en vækst, som vel dels står i forbindelse med befolkningstallets vækst, dels måske har andre grunde. Ændringen tilsigter ikke nogen øjeblikkelig forøgelse af det antal landsdommere, som fungerer. For tiden er der under hensyn til det store antal ekstraordinære sager, landsretterne må beskæftige sig med, konstitueret så mange dommere i begge landsretterne, at der i Vestre Landsret er en præsident og 22 dommere og i Østre Landsret en præsident og 40 dommere.

Man hører af og til beklagelser over, at landsretternes forretningsgang synes langsom. Sager, som bringes for retterne, berammes til foretagelse ret langt ud i fremtiden. Denne beklagelse imødegås jo egentlig ikke ved den foreslåede ændring. Forhøjelsen af antallet af faste dommere til 26 i Østre Landsret og til 16 i Vestre Landsret sigter alene på fremtiden.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget angår, som jeg nævnte, forhøjelse af visse vederlag. Jeg skal først nævne den til retsplejelovens § 97 foreslåede ændring, som fastsætter godtgørelsen til nævninger til 16 kr. for hver dag og 16 kr. for hver nat, de i anledning af nævningehvervet holdes borte fra hjemmet. Det er ikke nogen for-